

Virsraksts: Par iespējami ieinteresētās amatpersonas piedalīšanos lēmuma pieņemšanā (Administratīvā procesa likuma 14.¹ pants un likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 22. panta otrā daļa).

Tēze: Amatpersonas, par kuras objektivitāti var pastāvēt pamatotas šaubas, pienākums nepiedalīties lēmuma pieņemšanā attiecas uz jebkuru lēmuma pieņemšanas stadiju, tostarp arī uz pierādījumu savākšanu.

Tēze: Ja pārbaudes aktu un administratīvā pārkāpuma protokolu, uz kura pamata ticis pieņemts lēmums, amatpersona sastādījusi neilgi pēc tam, kad attiecīgā lēmuma adresāts par šo amatpersonu sūdzējies tiesību aizsardzības iestādēs, atzīstams, ka šādā gadījumā pastāv pamatotas šaubas par šīs amatpersonas objektivitāti un neitralitāti, kā arī par tās sastādīto dokumentu kā pierādījumu pieļaujamību.

**Latvijas Republikas Augstākās tiesas
Senāta Administratīvo lietu departamenta**

2005. gada 30. augusta

SPRIEDUMS

Lietā Nr. SKA-205

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja senatore V. Krūmiņa,
senatore J. Briede,
senatore G. Višņakova,

piedaloties pieteicējam R.V. un Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālās iestādes pārstāvei Līgai Locai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja lietu, kas ierosināta pēc R.V. pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālās iestādes 2003. gada 26. septembra lēmumu Nr. P-270/650ap, sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālās iestādes kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2005. gada 14. februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Finanšu policijas pārvaldes inspektore Gita Plaude ar 2003. gada 4. septembra rakstisku pieprasījumu lūgusi

SIA „Rīgas pilsētas centrālā šķīrējtiesa” amatpersonai *R.V.* iesniegt pārbaudei visus reģistrācijas un citus juridiskos dokumentus, kā arī grāmatvedības un atskaišu (pārskatu) dokumentāciju par laiku no 2002. gada 27. augusta līdz 2003. gada 11. septembrim.

R.V. pieprasījumā norādītajā laikā ieradies VID Finanšu policijas pārvaldē un uzrādījis vairākus SIA „Rīgas pilsētas centrālā šķīrējtiesa” reģistrācijas un grāmatvedības dokumentus un to kopijas.

VID Finanšu policijas inspektore Gita Plaude 2003. gada 11. septembrī, veicot pārbaudi izlases veidā, sastādījusi pārbaudes aktu un administratīvā pārkāpuma protokolu par to, ka *R.V.* kā uzņēmuma rīkotājdirektors nevar uzrādīt pārbaudei uzņēmuma grāmatvedības kārtošanas metodiku, dokumentu apgrozības shēmu, grāmatvedības reģistrus, kā arī par to, ka uzrādītajiem attaisnojuma dokumentiem nav norādīti grāmatojumi.

VID Rīgas reģionālā iestāde ar 2003. gada 26. septembra lēmumu Nr. P-270/650ap, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.⁶ panta pirmo daļu, piemērojusi *R.V.* naudas sodu LVL 100. Lēmumā norādīts, ka *R.V.* nevar uzrādīt pārbaudei vairākus dokumentus, kā arī uzrādītajiem dokumentiem nav norādīti grāmatojumi. Tādējādi nav ievēroti vairāki likuma „Par grāmatvedību” panti, kā arī Ministru kabineta 2000. gada 25. jūlija noteikumu Nr. 243 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju” 8. punkts un Ministru kabineta 2000. gada 25. jūlija noteikumi Nr. 244 „Kases operāciju uzskaites noteikumi”.

[2] *R.V.* iesniedzis pieteikumu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā par iepriekšminētā lēmuma atcelšanu. Pieteikumā viņš norādījis, ka pārbaude nav notikusi pārbaudāmā komersanta telpās, tādēļ viņš varējis uzrādīt tikai līdzī paņemtos dokumentus. *R.V.* arī norādījis, ka VID sastādījis dokumentu pieprasījumu neprecīzi, jo tajā nav minēti konkrēti uzrādāmie dokumenti. Inspektore nav devusi viņam iespēju trūkstošos dokumentus uzrādīt vēlāk. Pieņemot pārsūdzēto lēmumu, VID pārkāpis tiesību normu saprātīgas piemērošanas principu un samērīguma principu. Tāpat *R.V.* norādījis, ka pārsūdzētais VID lēmums nav pamatots, jo VID nav pārbaudījis visus SIA „Rīgas pilsētas centrālā šķīrējtiesa” grāmatvedības dokumentus.

[3] Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa ar 2004. gada 13. aprīļa spriedumu *R.V.* pieteikumu noraidījusi.

[4] Izskatījusi lietu sakarā ar *R.V.* iesniegto apelācijas sūdzību, Administratīvā apgabaltiesa ar 2005. gada 14. februāra spriedumu apmierinājusi *R.V.* pieteikumu un no pieņemšanas dienas atcēlusi VID Rīgas reģionālās iestādes 2003. gada 26. septembra lēmumu Nr. P-270/650ap. Spriedumu apgabaltiesa pamatojusi ar tālāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.⁶ panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā atbildība, pirmkārt, par likumos noteikto grāmatvedības kārtības nosacījumu neievērošanu un, otrkārt, par statistiskās informācijas savlaicīgu neiesniegšanu vai nepilnīgu iesniegšanu attiecīgajām valsts institūcijām.

[4.2] Konkrētajā gadījumā VID nepamatoti konstatējis, ka *R.V.* kā SIA „Rīgas pilsētas centrālā šķīrējtiesa” rīkotājdirektors nav ievērojis uzņēmuma grāmatvedības kārtības nosacījumus, jo no 2003. gada 11. septembra pārbaudes akta konstatējams, ka VID Finanšu policijas inspektori pārbaudījuši izlases kārtībā vienīgi tos SIA „Rīgas pilsētas centrālā šķīrējtiesa” dokumentus, kurus *R.V.* pēc pieprasījuma iesniedzis Finanšu policijas pārvaldē. Taču apstākļi, ka *R.V.* noteiktajā laikā neiesniedza VID Finanšu policijas pārvaldē visu grāmatvedības un atskaišu (pārskatu) dokumentāciju par laiku, kas pārsniedz gadu, nevar būt par pietiekamu pamatojumu, lai atzītu, ka SIA „Rīgas pilsētas centrālā šķīrējtiesa” netiek ievērota uzņēmuma grāmatvedības kārtības kārtība, un noteiktu *R.V.* administratīvo sodu, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.⁶ panta pirmo daļu. Konkrētajā gadījumā īpaši jāņem vērā, ka iestāde pieprasījumā lūgusi iesniegt dokumentus par ilgāku laika posmu un nav konkretizējusi iesniedzamo dokumentu sarakstu.

[4.3] Ja VID Finanšu policijas inspektore konstatēja, ka *R.V.* pārbaudei nebija iesniedzis visus nepieciešamos dokumentus, iestādei bija jādod viņam iespēja trūkstošos dokumentus iesniegt vēlāk, nosakot iesniegšanas laiku un vietu. Konkrētajā gadījumā šāda iespēja netika dota un lēmums tika pieņemts, pamatojoties vienīgi uz sākotnēji iesniegtajiem dokumentiem.

[5] VID Rīgas reģionālā iestāde iesniegusi kasācijas sūdzību, kurā lūgusi apgabaltiesas spriedumu atcelt pilnībā un lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesai. Sūdzībā VID norādījis tālāk minētos argumentus.

[5.1] Apgabaltiesa ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 154. panta pirmo daļu, kas noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc pārlicības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem. Tiesa objektīvi nav izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus, tas ir, nav vērtējusi apstākli, ka

administratīvās lietas materiālos ir SIA „Rīgas pilsētas centrālā šķīrējtiesa” grāmatvedības dokumenti, kas neatbilst grāmatvedības kārtšanas nosacījumiem.

[5.2] Apgabaltiesa ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 154. panta trešo daļu, jo tiesa spriedumā nav norādījusi, kādēļ *R.V.* paskaidrojumam ir devusi priekšroku attiecībā pret citiem lietā esošiem pierādījumiem – grāmatvedības dokumentiem un VID Rīgas reģionālās iestādes pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem.

[5.3] Apgabaltiesa ir nepareizi interpretējusi Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 166.⁶ panta pirmo daļu, jo tiesas uzskats, ka, lai piemērotu šo tiesību normu, nepietiek vien ar to, ka tiek pārbaudīti grāmatvedības dokumenti izlases veidā, ir sašaurināta minētas tiesību normas interpretācija.

[5.4] Apgabaltiesa nepamatoti norādījusi, ka *R.V.* netika dota iespēja iesniegt iztrūkstošos dokumentus, jo no lietas materiāliem ir konstatējams, ka viņš piedalījās administratīvās lietas izskatīšanā un viņam tika izskaidrotas tiesības, tas ir, tiesības iesniegt papildinājumus un izteikt lūgumus.

[6] Tiesas sēdē VID Rīgas reģionālās iestādes pārstāve kasācijas sūdzību uzturēja. *R.V.* kasācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[7] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 103. panta trešās daļas 1. punktam tiesa administratīvajā procesā noskaidro, vai administratīvais akts atbilst šā likuma noteikumiem un citām tiesību normām. Atbilstoši Administratīvā procesa 250. panta pirmajai daļai tiesa taisa spriedumu, pārbaudījusi, vai administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, vai administratīvais akts atbilst materiālo tiesību normām un vai administratīvā akta pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu vai tam piešķirtās, apstiprinātās vai noraidītās tiesības.

[8] Apgabaltiesa, pārbaudot pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu, ir noskaidrojusi, ka iestāde izdarījusi secinājumu par grāmatvedības kārtšanas nosacījumu neievērošanu, pamatojoties tikai uz tiem dokumentiem, kurus, izpildot nekonkrēto pieprasījumu, iesniedzis *R.V.* No apgabaltiesas sprieduma izriet secinājums, ka, lai konstatētu, vai grāmatvedības kārtšanas nosacījumi konkrētajā uzņēmumā tiek ievēroti, nebija pietiekami pārbaudīt tikai iesniegtos dokumentus.

Administratīvo lietu departaments pievienojas šim apgabaltiesas secinājumam. Atbilstoši objektīvās izmeklēšanas principam, kas nostiprināts arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 237. pantā, iestādei administratīvo pārkāpumu lietā ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi jānoskaidro lietas apstākļi. Konkrētajā lietā iestāde šo pienākumu nav pildījusi, tas ir, tā lietas apstākļus nav noskaidrojusi vispusīgi un pilnīgi.

[9] Turklāt Administratīvo lietu departaments vērs uzmanību uz to, ka konkrētajā lietā rodas pamatotas šaubas arī par lietas apstākļu objektīvu noskaidrošanu. Kā izriet no lietas materiāliem, *R.V.* par VID Finanšu policijas inspektori Gitu Plaudi 2003. gada jūlijā ir sūdzējies Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojā. Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs, atbildot uz *R.V.* sūdzību, 2003. gada 14. augustā ir norādījis, ka Gitas Plaudes rīcībā interešu konfliktu nesaskata (sk. lietas 30. lpp.). Savukārt 4. septembrī inspektore Gita Plaude ir nosūtījusi *R.V.* pieprasījumu par dokumentu iesniegšanu un 11. septembrī ir sastādījusi pārbaudes aktu un administratīvā pārkāpuma protokolu.

Administratīvā procesa likuma 14.¹ pantā nostiprinātais procesuālā taisnīguma princips prasa, lai amatpersona, par kuras objektivitāti var pastāvēt pamatotas šaubas, nepiedalās lēmuma pieņemšanā. Šādas amatpersonas nepiedalīšanās attiecas uz jebkuru lēmuma pieņemšanas stadiju, tostarp arī uz pierādījumu savākšanu. Administratīvā procesa likuma 37. panta pirmā daļa atspoguļo minēto principu, nosakot, ka iestādi administratīvajā procesā nevar pārstāvēt persona, par kuras objektivitāti pastāv pamatotas šaubas. Kaut arī Administratīvā procesa likums minētā protokola sastādīšanas laikā vēl nebija stājies spēkā, procesuālā taisnīguma princips kā vispārējais tiesību princips bija spēkā un bija jāievēro neatkarīgi no tā, vai tas ir nostiprināts rakstītajās tiesību normās. Turklāt likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 22. panta otrā daļa arī protokola sastādīšanas laikā noteica, ka valsts amatpersona atsakās no tās amatu pienākumu veikšanas visos gadījumos, kad ētisku apsvērumu dēļ varētu tikt apšaubīta tās darbības objektivitāte un neitralitāte.

Ņemot vērā, ka VID Finanšu policijas inspektore Gita Plaude sastādīja pārbaudes aktu un administratīvā pārkāpuma protokolu, uz kura pamata tika pieņemts pārsūdzētais lēmums, neilgi pēc tam, kad *R.V.* par viņu bija sūdzējies, Administratīvo lietu departaments atzīst, ka konkrētajā gadījumā pastāv pamatotas šaubas par inspektora objektivitāti un neitralitāti, tātad arī par viņas sastādīto dokumentu kā pierādījumu pieļaujamību.

[10] Nepamatots ir kasācijas sūdzības arguments, ka administratīvās lietas materiālos ir SIA „Rīgas pilsētas centrālā šķīrējtiesa” grāmatvedības dokumenti, kas neatbilst grāmatvedības kārtšanas nosacījumiem. Lietas materiālos atrodamas tikai rēķinu kopijas, no kā nevar izdarīt secinājumu, ka oriģinālajos dokumentos grāmatojumi nav norādīti. Administratīvo lietu departamenta ieskatā secinājumu par to, ka netiek ievēroti grāmatvedības kārtšanas nosacījumi, var izdarīt, tikai pārbaudot oriģinālos grāmatvedības dokumentus, it īpaši, ja pārbaude tiek izdarīta ārpus telpām, kurās glabājas uzņēmuma grāmatvedības dokumenti.

[11] Ņemot vērā iepriekš minēto, nepamatots ir kasācijas sūdzības arguments, ka tiesa ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 154. panta pirmo un trešo daļu. Tiesa ir vērtējusi visus pierādījumus, kuriem ir nozīme lietā, un spriedumā ir norādījusi, kāpēc atzīst, ka *R.V.* administratīvais sods uzlikts nepamatoti.

[12] Nepamatots ir kasācijas sūdzības arguments, ka apgabaltiesa ir nepareizi interpretējusi Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 166.⁶ panta pirmo daļu. Apgabaltiesa spriedumā nav norādījusi, ka, lai piemērotu šo normu, nepietiek, ka tiek pārbaudīti grāmatvedības dokumenti izlases veidā. Kā jau minēts iepriekš, no apgabaltiesas sprieduma izriet, ka, tieši ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, nebija pietiekoši pārbaudīt tikai iesniegtos dokumentus un izdarīt secinājumu par *R.V.* pārkāpumu. Administratīvo lietu departaments uzskata, ka konkrētajā lietā apgabaltiesa attiecīgo normu ir interpretējusi un piemērojusi pareizi.

[13] Kasācijas sūdzībā minēts, ka apgabaltiesa nepamatoti norādījusi, ka *R.V.* netika dota iespēja iesniegt iztrūkstošos dokumentus, jo no lietas materiāliem ir konstatējams, ka viņš piedalījās administratīvās lietas izskatīšanā un viņam tika izskaidrotas tiesības, t.i., tiesības iesniegt papildinājumus un izteikt lūgumus.

Kā secina Administratīvo lietu departaments, tas, ka *R.V.* bija dota iespēja piedalīties lietas izskatīšanā, nav pretrunā ar apgabaltiesas secinājumu, ka iestādei jau faktu konstatēšanas stadijā bija jādod *R.V.* iespēja trūkstošos dokumentus iesniegt vēlāk, nosakot iesniegšanas laiku un vietu, taču iestāde lēmumu pieņēma, pamatojoties vienīgi uz sākotnēji iesniegtajiem dokumentiem. Kā izriet no pārsūdzētā lēmuma, administratīvā pārkāpuma sastāvu veido tikai 2003. gada 11. septembra pārbaudē konstatētie fakti, iestāde papildus nav ieguvusi nevienu citu pierādījumu. Tādējādi

apgabaltiesas secinājums šajā daļā ir pamatots, bet iepriekš minētais kasācijas sūdzības arguments noraidāms.

[14] Ņemot vērā iepriekš minētos argumentus, apgabaltiesas spriedums ir tiesisks un pamatots, bet kasācijas sūdzība ir noraidāma.

[15] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 288. panta pirmajai daļai, ja, izskatot lietu, konstatēti apstākļi par iespējamu tiesību normu pārkāpumu, kā arī citos gadījumos, tiesa var pieņemt blakus lēmumu.

Izskatot konkrēto lietu, Administratīvo lietu departaments VID Finanšu policijas pārvaldes darbībā, veicot uzņēmumu grāmatvedības dokumentu pārbaudi, ir konstatējis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” un Valsts pārvaldes iekārtas likuma pārkāpumus. Ņemot to vērā, Administratīvo lietu departaments par konstatētajiem pārkāpumiem nolēma pieņemt blakus lēmumu un nosūtīt to izpildei VID ģenerāldirektoram.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 348. panta 1. punktu un 346. pantu, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

n o s p r i e d a

Administratīvās apgabaltiesas 2005. gada 14. februāra spriedumu negrozītu, bet VID Rīgas reģionālās iestādes iesniegto kasācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja senatore
senatore
senatore

V. Krūmiņa
J. Briede
G. Višņakova

B L A K U S L Ē M U M S

Rīgā 2005. gada 30. augustā

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja senatore V. Krūmiņa,
senatore J. Briede,
senatore G. Višņakova,

piedaloties pieteicējam *R.V.* un Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālās iestādes pārstāvei Līgai Locai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja lietu, kas ierosināta pēc *R.V.* pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālās iestādes 2003. gada 26. septembra lēmumu Nr. P-270/650ap, sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālās iestādes iesniegto kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2005. gada 14. februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] *R.V.* par Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Finanšu policijas inspektora Gitas Plaudes iespējamo interešu konfliktu 2003. gada jūlijā ir sūdzējies Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojā. Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs, atbildot uz *R.V.* sūdzību, 2003. gada 14. augustā ir norādījis, ka Gita Plaude rīcībā interešu konfliktu nesaskata.

[2] 2003. gada 4. septembrī iepriekš minētā inspektore Gita Plaude ir nosūtījusi rakstisku pieprasījumu, kurā norādīts šāds pieprasījuma adresāts: SIA „Rīgas pilsētas centrālā šķīrējtiesa” [numurs un adrese], *R.V.* [personas kods]. Pieprasījumā lūgts SIA „Rīgas pilsētas centrālā šķīrējtiesa” amatpersonai *R.V.* iesniegt pārbaudei visus reģistrācijas un citus juridiskos dokumentus, kā arī grāmatvedības un atskaišu (pārskatu) dokumentāciju par laiku no 2002. gada 27. augusta līdz 2003. gada 11. septembrim VID

Finanšu policijas pārvaldē pārbaudei pēc adreses Rīga, Katrīnas iela 5a, 13. kabinetā izziņas inspektorei Gitai Plaudei.

[3] 2003. gada 11. septembrī VID Finanšu policijas inspektore G. Plaude, veicot pārbaudi izlases veidā, sastādījusi pārbaudes aktu un administratīvā pārkāpuma protokolu par to, ka R.V. kā uzņēmuma rīkotājdirektors nevar uzrādīt pārbaudei uzņēmuma grāmatvedības kārtošanas metodiku, dokumentu apgrozības shēmu, grāmatvedības reģistrus, kā arī par to, ka uzrādītajiem attaisnojuma dokumentiem nav norādīti grāmatojumi.

Motīvu daļa

[4] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 288. panta pirmajai daļai, ja, izskatot lietu, konstatēti apstākļi par iespējamu tiesību normu pārkāpumu, kā arī citos gadījumos, tiesa var pieņemt blakus lēmumu.

[5] Izskatot konkrēto lietu, Administratīvo lietu departaments konstatēja, ka VID Finanšu policijas pārvaldes inspektore Gita Plaude ir pieprasījusi R.V. iesniegt pārbaudei dokumentus, veikusi pārbaudi un sastādījusi pārbaudes dokumentus neilgi pēc tam, kad R.V. par viņas iespējamo interešu konfliktu bija sūdzējies Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojā. Šāda inspektora rīcība rada šaubas par viņas neitralitāti, ētisko normu, kā arī tiesību normu pārkāpumu. Likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 22. panta otrā daļa noteic, ka valsts amatpersona atsakās no tās amatu pienākumu veikšanas visos gadījumos, kad ētisku apsvērumu dēļ varētu tikt apšaubīta tās darbības objektivitāte un neitralitāte. Pat ja attiecīgā pārbaude inspektorei Gitai Plaudei jau bija ieplānota iepriekš, viņai, ievērojot šo tiesību normu, vajadzēja no pārbaudes atteikties, lūdzot iestādes vadītāju pārbaudes veikšanai norīkot citu darbinieku.

[6] Ņemot vērā iepriekš teikto, lai stiprinātu uzticēšanos valsts pārvaldei, ievērotu labas pārvaldības principu un novērstu līdzīgu gadījumu atkārtošanos, Administratīvo lietu departaments uzskata par nepieciešamu norādīt Valsts ieņēmuma dienestam uz pieļautajiem pārkāpumiem un nepieciešamību veikt pasākumus, lai likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 22. pants VID amatpersonu darbībā tiktu ievērots.

Nolēmuma daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 288. pantu, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

n o l ē m a

uzdot VID veikt pasākumus, lai VID amatpersonu darbībā tiktu ievērots likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 22. pants.

Nosūtīt lēmumu VID ģenerāldirektoram.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja senatore

V. Krūmiņa

senatore

J. Briede

senatore

G. Višņakova